СГНС
Градски
архив
ф.
оп.
№

Бѣла-та мышка.

(Егезипа Моро)

Тогава бѣше въвъ Франция прѣстарѣлия кралъ Людовикъ XI и при сина му дофина Карлъ.

Старыя кралъ, боленъ, подозрителенъ, всякога са бояше, че ще го убиятъ и заради туй не излѣзваше изъ дебелыти стѣни на своя замъкъ Плесси. Но прѣзъ пролѣть-тѫ на 1483 годинѫ той тръгнѫ въ Клери за поклонение-то на образа на Св. Богородица; съ него отидохѫ — палачъ-тъ му Тристанъ, докторъ Куатие и духовника Францискъ де Полъ: старыя кралъ еднакво са бояше отъ ада-та и смърть-тѫ. Кой-то е добръ, той нѣма за кого да са бои!

На съвѣсть-тѫ на старыя кралъ лежахѫ много тѣжкы прѣстѫпления, ама най-много го смущаваше ~~в~~ споменъка за казънь-тѫ на Немурский херцогъ. Херцога станѫ противъ кралятъ заради неговѫ-тѫ жестокость и заради туй бѣше казненъ на ешафота. Жестокыя кралъ накара дѣца-та малкы-тѣ на херцога да гледатъ казънь-тѫ на баща си. Послѣ единыя отъ тѣхъ той затвори въ тъмницѫ. Въ врѣме-то кога-то кралятъ са молѣше за грѣхове-тѣ си и са каѣше заради тѣхъ, невинныя синъ на покойныя херцогъ изнываше въ еднѫ отъ влажны-тѣ, подземны тъмницы на замъка Плесси. Страшенъ и таинственъ бѣше този замъкъ. Той приличаше и на твърдыня и на монастырь; въ коридоры-тѣ му често вървѣхѫ калугеры.